

Μητροπολίτης Βεροίας: «Οι ευεργεσίες του Θεού και οι καλοί λογισμοί» (ΒΙΝΤΕΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Το απόγευμα της Πέμπτης, 7 Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων στη σειρά των διαδικτυακών εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος» ανέπτυξε το θέμα: «Οι ευεργεσίες του Θεού και οι καλοί λογισμοί».

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στη διαδικτυακή ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων: Στήν προηγούμενη ομιλία άκούσαμε τόν άγιο Νικόλαο τόν Καβάσιλα νά μάς όμιλεϊ γιά τή μεγάλη τιμή καί εύεργεσία τήν όποία έκανε ό Χριστός στόν άνθρωπο. Διότι όχι μόνο ένδύθηκε ό ίδιος τήν ανθρώπινη σάρκα προκειμένου νά μάς λυτρώσει προσωπικά, αλλά καί γιατί, άπό τήν πολλή του άγάπη πρός τόν άνθρωπο, διατήρησε τό ανθρώπινο σῶμα του καί μετά τήν Άνάστασή του καί μάλιστα μέ όλα τά σημάδια τοῦ Πάθους του, μέ τούς τύπους τῶν ήλων καί μέ τή λογχισμένη πλευρά του, καί μέ αύτό έμφανίζεται ένώπιον τῶν άγγέλων του. Καί άκόμη κάνει καί έμάς τούς ανθρώπους μέλη τοῦ Σώματός του, μέσα στά όποία ρέει τό Αἷμα του.

Άν μελετοῦμε καί σκεπτόμαστε διαρκῶς όλες αύτές τίς εύεργεσίες τοῦ Θεοῦ πρός τόν κάθε άνθρωπο, συνεχίζει ό άγιος Νικόλαος, τότε θά κατανοήσουμε τό μεγαλειό τῆς ανθρωπίνης φύσεως αλλά καί τή φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. Καί ή κατανόηση αύτή δέν θά μάς άφήσει νά στραφοῦμε σέ κάτι κακό. Άλλά καί αν τυχόν πέσουμε, θά μάς βοηθήσει νά σηκωθοῦμε νά σηκωθοῦμε εύκολα.

Πολλά εἶναι εκείνα τά όποία στέκονται έμπόδιο στή σωτηρία μας. Τό μεγαλύτερο όμως άπό όλα αύτά, πού δέν μάς άφήνει νά έπιστρέψουμε στόν Θεό ζητώντας συγχώρηση μόλις άμαρτήσουμε, αλλά δημιουργεῖ μέσα μας τό αἶσθημα τῆς ντροπῆς καί τοῦ φόβου καί μάς κάνει νά πιστεύουμε ότι εἶναι δύσκολη ή έπιστροφή μας, εἶναι ή σκέψη ότι ό Θεός εἶναι όργισμένος καί δυσαρεστημένος μαζί μας καί ότι άπαιτεῖται μεγάλη προετοιμασία γιά νά επανέλθουμε κοντά του.

Η μελέτη όμως τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ διώχνει τελείως αύτόν τόν λογισμό. Διότι, όποιος γνωρίζει τή μεγάλη καλωσύνη τοῦ Θεοῦ καί ξέρει ότι καί πρίν άκόμη τελειώσει τήν προσευχή του, ό Θεός θά τοῦ πεῖ «ίδού πάρειμι», «εἶμαι έδῶ κοντά σου, δίπλα σου», ποιόν λόγο θά έχει νά μήν προστρέξει σέ Αὐτόν άμέσως μόλις άμαρτήσει;

Αὐτή ή σκέψη πού μάς έμποδίζει εἶναι επινόηση καί τέχνασμα τοῦ κοινοῦ έχθροῦ μας, τοῦ διαβόλου. Όταν μάς οδηγεῖ στήν άμαρτία, μάς δίνει θράσος καί τόλμη νά τήν κάνουμε. Μόλις όμως τολμήσουμε νά κάνουμε κάποτε καί τίς πιό μεγάλες άμαρτίες καί πέσουμε, τότε βάζει μέσα μας μία ντροπή καί έναν φόβο παράλογο. Μέ τή ντροπή μάς απομακρύνει άπό τόν Θεό, ένῶ μέ τόν φόβο μάς έμποδίζει νά σωθοῦμε, καθώς δέν μάς άφήνει νά έπιστρέψουμε.

Θά πρέπει, λοιπόν, νά φυλάσσουμε μέ κάθε επιμέλεια τόν έαυτό μας καί νά αποφεύγουμε τόσο τήν τόλμη πού προηγείται τῆς άμαρτίας όσο καί τήν ντροπή καί

τόν φόβο πού ἀκολουθοῦν καί δέν μᾶς ὠφελοῦν σέ τίποτε. Γιατί ὁ φόβος αὐτός δέν εἶναι κέντρισμα ἀλλά εἶναι νάρκη γιά τήν ψυχή. Καί ἡ ντροπή, πού νιώθουμε γιά τήν πτώση μας στήν ἁμαρτία καί τίς πληγές πού μᾶς προξένησε, δέν μᾶς κάνει νά σκεπτόμαστε πῶς θά τίς θεραπεύσουμε, ἀλλά πῶς θά ξεφύγουμε ἀπό τά μάτια τοῦ Θεοῦ.

Ἄς προσπαθοῦμε, λοιπόν, νά καλλιεργοῦμε τούς καλούς λογισμούς ἀναλογιζόμενοι τήν ἀγάπη καί τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ πρός ἐμᾶς, ὥστε νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τούς πονηρούς καί νά διατηροῦμε καθαρή τήν ψυχή μας.